

2019: Een nog nooit gezien tornado houdt lelijk thuis; wij ernaartoe.

Op 31 maart sloeg in het zuiden een tornado toe: ongezien in Nepal (alweer klimaatverandering?) en trof een smalle willekeurige strook wel heel brutaal: vele doden, gewonden, weggerukte huizen, bomen, velden en elektriciteitspalen. Maar ook de scholen werden hard getroffen. Hun golfplaten daken werden zo weggeblazen.

Dus ook wij daarheen. Na de ervaringen bij de aardbeving van 2015 konden we het efficiënt en kortdaat aanpakken. Met slechts een enkele maar welgekomen noodtoelage van de Provincie West-Vlaanderen repareerden we er de daken van 7 scholen.

Na de initiële golf van solidariteit van hoofdzakelijk Nepalezen zelf met voedselhulp, kledij en provisoire tenten geschonken door China, drinkwatervoorziening door het Rode Kruis en Plan International overlegden we met het lokale crisiscomité (vooral het Rode Kruis aldaar) waar er hiaten in de hulpvoorziening waren. Terstond kregen we een lijst van alle getroffen scholen, aantal doden en gewonde kinderen enz. Daarmee konden we onmiddellijk aan de slag.

Ze begeleiden ons naar de getroffen wijken waar we laveerden tussen de verwoeste huizen, bosjes en akkervelden. Het leger was prominent aanwezig en was een aangename verrassing. Immers het was al een paar weken geleden en de spontane hulp alweer opgedroogd.

Het aanzicht was nog steeds irreëel, een smalle strook van soms amper honderd waar alles volledig verwoest was. Een lege strook tussen perfect rechtstaande huizen en intacte rijstvelden. Bosjes bamboe die precies door een reuzehand als onkruid uitgetrokken waren en aan de kant gesmeten. De ene buur had geluk, de andere ernaast had totaal niets meer. Bizar. Noodlot. Klimaatverandering?

We schoten dan maar in gang en met cash in de hand, begeleid door een Rode Kruispost verantwoordelijken bezochten we een lokale distributeur waar we terstond metalen golfplaten bestelden. Onmiddellijk werden twee tractoropleggers volgeladen die we naar de lokale Rode Kruisafdelingen van Bara en Parsi stuurden. Het Rode Kruis zorgde dat de ergst getroffen scholen een veilig en waterdicht dak kregen vooraleer de jaarlijkse moesson zou losbarsten. Die laatste Rode Kruispost in Parsi had trouwens al een band met België. De 'Belgian Red Cross' had namelijk recent de bouw van een workshopruimte en ontmoetingshal gefinancierd. Wat een toeval, maar we waren wel heel welkom: die Belgen. Het was een fijne ontmoeting en samenwerking. Met een lokale verankerde partner gaat het snel.

Er blijkt toch een en ander geleerd na de aardbeving: vooral de toen opgerichte maar nog steeds bestaande crisiscomités waar alle belangrijke actoren vertegenwoordigd zijn werken nu doelgericht en efficiënt samen. Zo liep niemand elkaar in de weg en worden minder mensen vergeten. En de kinderen konden weer naar een veilige en vooral droge school.

